

10 JULI 2007
NKN-133-00028
TGA

Afgørelse
i sagen om opstilling af adgangsbegrænsende skilt på en ejendom
i Assens Kommune

Fyns Amt har ved afgørelse af 27. november 2006 meddelt påbud om fjernelse af adgangsbe-
grænsende skilt på matr.nr. 66a Saltofte By, Kærum i Assens Kommune. Afgørelsen er påklaget
til Naturklagenævnet af Københavns Lærerforenings Kolonier.

Fyns Amt har konstateret, at der var opsat en skilt ved adgangsvejen til Torø ca. 350 m før kana-
len, som tidligere adskilte Torø fra Drejet/Torøhuse med følgende tekst:

”Torø er en privat ejendom, hvor der ikke er adgang for uvedkommende. I overensstemmelse
med naturfredningsloven må man færdes til fods og tage kortvarige ophold langs øens kyst. Evt
besøg kan aftales med Thorøgaard.

Amtet har overfor foreningen anført, at teksten på skiltet strider mod bestemmelser i naturbe-
skyttelseslovens kapitel 4, idet der også er adgang til veje og stier samt til udyrkede arealer.
Endvidere virker skiltet som et skræmmeskilt, idet det af skiltets 1. punktum fremgår, at der ikke
er adgang for uvedkommende. Amtet har derfor som tilsynsmyndighed anmodet om, at skiltet
snavest fjernes.

Københavns Lærerforenings Kolonier har over for amtet bl.a. oplyst, at skiltet er opsat for at
skabe et trygt ophold for de mange børn, som kommer på øen, at der er kvægdrift på øen, og for
at sikre privatlivets fred. Foreningen har endvidere oplyst, at andre amter og Danmarks Natur-
fredningsforening har accepteret en privatsfære på 150 meter omkring feriekolonier andre steder.

Fyns Amt har bl.a. anført, at amtet ikke har kendskab til de præcise omstændigheder, hvorunder andre amter og Danmarks Naturfredningsforening har accepteret opsætning af adgangsbegrænsende skilte, men at administrationspraksis fastsættes primært af Naturklagenævnet, som er klagemyndighed på området. Naturklagenævnet har fastsat en restriktiv praksis for så vidt angår lukning af hensyn til privatlivets fred, og der er eksempel på, at færdsel ad en vej 7 meter fra beboelse ikke var tilstrækkelig begrundelse for at lukke en vej.

Amtet finder, at skiltet er klart ulovligt, idet skiltet er opsat

- 670 m fra nærmeste beboede bygning,
- at det er muligt at færdes ad veje på øen uden at være i nærheden af beboede bygninger,
- at der findes store udyrkede arealer, hvorfra man ikke engang kan se bygningerne,
- at kreaturerne går i indhegninger, og det er muligt at færdes på vejene og de fleste udyrkede arealer uden at være til gene for driften.

Amtet har således vurderet, at hensynet til den erhvervsmæssige udnyttelse af ejendommen som koloni ikke kan begrunde, at samtlige veje på øen er lukket for offentlighedens færdsel. Der er adskillige veje man kan færdes på, uden at man kommer helt tæt på ejendommens bygninger.

Endvidere er der udyrkede arealer bl.a. arealer beskyttet efter lovens § 3, som er offentlige tilgængelige, og som ikke kan lukkes for færdsel til fods.

Amtet har endelig anført, at det gerne deltager i et møde på Torø, hvor mulighederne for at opsætte adgangsbegrænsende skilte ved beboelsesbygninger kan drøftes.

Klageren har bl.a. anført, at Torø er indrettet som "Børnenes Ø", hvor der er 3 feriekolonier samt enkelte andre driftsbygninger, og hvor børnene frit bevæger sig rundt fra koloni til koloni uden følge af voksne. Dette har kunnet lade sig gøre i mange år, da kolonierne netop har været beliggende på en ø, hvortil der naturligt har været adgangsbegrænsning. I starten af 1990'erne blev Torø imidlertid gradvis landfast med Fyn via en sandtange, og i den efterfølgende periode oplevede lærerforeningen, at der færdes flere personer på øen, og at denne færdsel var egnet til at skabe utryghed blandt børn og ledere, således at den oprindelige tanke om "Børnenes Ø" vanskeligt har kunnet opretholdes. På den baggrund har foreningen valgt at opsætte det adgangsbegrænsende skilt ved adgangen til Torø. Skiltets udformning er foretaget efter en nøje afvejning af hensynet til færdselsretten i naturbeskyttelsesloven og hensynet til driften af kolonierne. For-

eningen finder, at færdselen langs stranden generelt er til begrænset gene for kolonierne, mens omvendt færdsel ad veje og stier samt i det åbne land er problematisk for børnene.

Klageren har endvidere anført, at det har været umuligt at opnå en forhandlet løsning med amtet.

Endelig gøres det gældende, at skiltningen er nødvendig for øens fortsatte erhvervsmæssige anvendelse som "Børnenes Ø".

Fyns Amt har til klagen bl.a. anført, at amtet ikke finder, at naturbeskyttelsesloven hjemler mulighed for at afspærre veje og strandengsområder, blot fordi der færdes børn i området. Offentlighedens færdsel sker kun til fods og på cykel og udgør således ikke nogen umiddelbar fare for børnene. Amtet står uforstående overfor det anførte om, at det har været umuligt at opnå en forhandlet løsning. Amtet har i den forbindelse henvist til, at amtet både telefonisk og i breve har tilkendegivet, at amtet gerne deltog i en drøftelse af, om der var muligheder for andre steder at opsætte skilte og i givet fald, hvad der må stå på skiltene. Klageren har imidlertid ikke reageret herpå.

Endelig har amtet oplyst, at det ved besigtigelse den 10. december 2006 er konstateret, at skiltet er fjernet.

Klageren er uenig i, at naturbeskyttelsesloven ikke hjemler mulighed for at sikre et voksenfrit udeområde omkring feriekolonierne, idet driften af feriekolonierne må betragtes som en erhvervsmæssig anvendelse, jf. naturbeskyttelseslovens § 26, selvom dette ikke sker med økonomisk vinding for øje. Det vil af hensyn til børnenes sikkerhed være helt uacceptabelt ud fra et driftsmæssigt synspunkt, hvis uvedkommende kan bevæge sig helt ind mellem børnene under henvisning til offentlighedens adgang til naturen.

Med hensyn til spørgsmålet om, at det ikke har været muligt at opnå en forhandlet løsning, har klageren anført, at dette skyldes et krav fra amtets side om, at de veje som er indtegnet på amtets kort som minimum skal holdes åbne for offentligheden.

Afgørelse

Naturklagenævnets formand har på nævnets vegne, jf. naturbeskyttelseslovens § 81, stk. 3, truffet følgende afgørelse:

Amtets afgørelse af 27. november 2006 er truffet efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5. Tilsynsmyndighedens afgørelser kan jf. § 78, stk. 1, 2 pkt. ikke påklages, dog kan efter Naturklagenævnets praksis spørgsmål om fortolkning af lovbestemmelserne behandles af nævnet.

Efter naturbeskyttelseslovens § 24 er udyrkede arealer åbne for færdsel til fods og ophold, hvis der er lovlig adgang dertil. Dog må ophold ikke finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger. Der er ikke efter naturbeskyttelsesloven hjemmel til at forbyde færdsel på sådanne arealer. Teksten i det omhandlede skilt er således i strid med naturbeskyttelseslovens § 24.

Efter naturbeskyttelseslovens § 26 er anlagte veje og befæstede stier i det åbne land åbne for færdsel til fods og på cykel. Ejeren kan dog ved skiltning efter bestemmelserne i mark- og vejfredslovens § 17 helt eller delvist forbyde færdsel, hvis den er til gene for den erhvervsmæssige udnyttelse af ejendommen, hvis den i særlig grad generer privatlivets fred, eller hvis der er behov for beskyttelse af plante- og dyreliv.

Klageren har navnlig gjort gældende, at færdslen er til gene for den erhvervsmæssige udnyttelse af ejendommen.

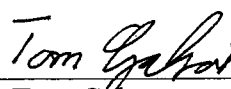
Adgangen til at forbyde færdsel er en undtagelse fra lovens hovedprincip, om at veje og stier i det åbne land skal være tilgængelige for offentligheden. Undtagelsesbestemmelsen må fortolkes snævert.

Naturklagenævnet finder ikke, at hensynet til den erhvervsmæssige udnyttelse af ejendommen som koloni kan begrunde, at samtlige veje og stier på Torø er lukket for offentlighedens færdsel.

I hvilket omfang hensynet til udnyttelsen af ejendommen kan begrunde et forbud mod færdsel på veje og stier på begrænsede strækninger nær de tre kolonier mv. henhører under Assens Kommune som tilsynsmyndighed efter naturbeskyttelseslovens kap. 4, hvortil henvendelse må ske.

Mikkel Schaldemose
Viceformand

Tom Galsøe
Fuldmægtig